

ایرتکار

روزنامه سحر ایران

چهارشنبه ۳۱ شهریور ۹۷ - ۲۰ مهر ۱۳۹۶ - شماره ۴۰۸۴ - صفحه ۱۶ - تومان ۱۰۰۰

سخنگوی مطبوعاتی کاخ سفید اعلام کرد

کاخ سفید در تدارک دیدار دوم ترامپ واوان

صفحه ۱۵

اسحاق جهانگیری:

باید حداقل فشارها به مردم وارد شود

صفحه ۲

پیشخوان

موانع صنعت گردشگری در نشست خبری جامعه هتلداران بررسی شد

قاومت خمیده هتلداران زیر بار افزایش هزینه‌ها

صفحه ۲

اثر مالیات بر بازار چه خواهد بود؟

سکه و دلار زیر تیغ مالیات

صفحه ۶

«ابتکار» از نحوه برخورد خانواده‌ها با داوطلبان کنکور هم‌زمان با اعلام نتایج گزارش می‌دهد

بیم‌و امیدهای مرزی به نام کنکور

صفحه ۲

تلاش برای شفافیت به دور از اقدامات پوپولیستی

«ابتکار» از راه‌اندازی سامانه انتشار فیش حقوق مسئولان و نمایندگان گزارش می‌دهد

تاکید کرد: «از جمله فیش حقوقی مسئولان و نمایندگان باید در این سامانه قرار بگیرد و دوستان ما در معاونت نیروی انسانی ریاست‌جمهوری هم در حال طراحی سیستمی به همین منظور هستند.» طبق اظهارات نعمتی برای اینکه سیستم واحد و یکپارچه‌ای در این زمینه به وجود آید، قرار است سیستم طراحی شده را از ریاست‌جمهوری تحویل بگیرند و بخش انفورماتیک مجلس روی آن کار کند تا نهایتاً امکان انتشار فیش حقوقی نمایندگان در سایت فراهم شود.

شرح در صفحه ۱۶

پیمان ماندن و رفتن

صفحه ۱۵

«ابتکار» گمانه‌زنی‌های مختلف برای حضور یا عدم حضور رئیس‌جمهوری در مجمع عمومی امسال را بررسی می‌کند

از آبی لاجوردی تا صورتی کالباسی!

صفحه ۸

آیامی توان در تذهیب هم خلاق بود؟

سر مقاله

جلال خوش‌چهره

تجربه بهر همندی از تریبون‌های جهانی

تحریم تریبون‌های جهانی، به معنای خالی کردن برای دیگرانی است که می‌خواهند دیدگاه‌های خود را بر افکار عمومی و اصول سیاست جهانی القا کنند. ایران سال‌ها و در بزنگاه‌هایی حساس به دلیل تحریم برخی تریبون‌ها، فرصت را برای عرض اندام دیگرانی فراهم کرد که اهداف خود را علیه تهران دنبال می‌کردند. اصلاح این وضع موقعیت‌هایی را ایجاد کرد که برجام، برجسته‌ترین نتیجه آن است. حضور در تریبون‌های جهانی به مفهوم ایجاد رابطه بی‌واسطه با جهان سیاست است. واگذاری تبیین و انتشار دیدگاه‌های تهران در دفاع از اصول دیپلماسی خود به رسانه‌ها و یا واسطه‌ها، برخلاف تجربه مذاکرات هسته‌ای با گروه ۱+۵ همواره برای مخالفان ایران فرصت ساز بود. آنان در این فضا هرآنچه می‌خواستند می‌گفتند و در ایجاد همسویی با نگرش‌های خود عمل می‌کردند. کافی است حضور رئیس‌جمهوری و وزیر امورخارجه را در محافل مختلف جهانی طی سال‌های گذشته و به ویژه ماه‌های اخیر مرور کنیم. به‌رغم تلاش گسترده واشنگتن در ایجاد تردید به برجام و دستاوردهای ایران در این‌باره، آنان توانسته‌اند حمایت جامعه جهانی را از اصول سیاست خارجی ایران پایدار نگه دارند. در واقع ترجیح واشنگتن و متحدان منطقه‌ای آن از جمله اسرائیل و عربستان، عکس‌العمل انفعالی و یا عصبی تهران است.

ادامه در صفحه ۲

این، پاداش نیکی شماست

چهلمین جشنواره حساب‌های فرض‌الحسنه پس‌انداز بانک سپه

کمک هزینه خرید مسکن ۱۹۴ / ۰۰۰ / ۰۰۰ / ۰۰۰ ریالی

کمک هزینه خرید خودرو ایرانی ۳۹۴ / ۰۰۰ / ۰۰۰ / ۰۰۰ ریالی

و میلیارد ها ریال جوایز نقدی دیگر

حداقل موجودی ۲۰۰/۰۰۰ ریال هر ۱۰۰/۰۰۰ ریال در هرروز یک امتیاز

آخرین مهلت برای سپرده‌گذاری و تکمیل موجودی پایان شهریور ماه ۹۷

یادداشت

راه‌دشوار روزنامه‌های روشنگر

مسعود خوشابی*

قبل از دولت اصلاحات، روزنامه سلام را داشتیم و چندتایی مجله که کم‌وبیش مقبولیت عام داشتند، آن موقع ماهواره‌ها و دنیای رسانه‌های مجازی تا این اندازه جا باز نکرده بودند. روزنامه سلام با رویکردی نسبتاً دموکراتیک، آرام‌آرام در جامعه رشد می‌کرد و با ستون معروف «آلو سلام»‌اش اگر دیر می‌جنبیدی، آن روز خوشی بزرگی را ناخوابسته از دست می‌دادی، آلو سلام، حلقه رابط مردمی که بود که می‌خواستند در صحنه بیایند و ابراز نظر کنند و دیده شوند. این رابطه تدریجاً شکل گرفت و شکوفا شد، به طوری که شاید به جرأت بتوان گفت چنین رابطه‌ای در تاریخ مطبوعات ایران بی‌سابقه بوده است.

عمده مطالبی که در این روزنامه قلمی می‌شدند به غایت ساده و عامه‌فهم بودند. وقتی صفحات روزنامه را در اتوبوس یا تاکسی باز می‌کردی گردن‌ها به سمتش کشیده می‌شد.

پر واضح است که همین روزنامه، به رغم آن‌که در مواردی غیرحرفه‌ای عمل می‌کرد، در روی کار آمدن دولت اصلاحات نقش تعیین‌کننده داشت و متأسفانه پس از تعطیلی‌اش روزنامه‌ای با آن سبک و سیاق جایگزینش نشد، و چه بسا روزنامه‌خوانانی که روزشان را با مطالعه ستون آلو سلام آغاز می‌کردند، دلشان برای سلام تنگ شده بود. در دوره هشت ساله دولت اصلاحات روزنامه‌های رنگارنگ بسیاری آمدند و رفتند، اما هیچ کدام به اندازه روزنامه سلام مردمی و مردم‌فهم نبود و شاید از نگاهی به اندازه روزنامه سلام تأثیرگذاری اجتماعی نداشت. در دوره هشت ساله احمدی‌نژاد، خیلی چیزها یا خشکید یا آب رفت یا از شدت کم‌رنجی محو شد و خیلی چیزهای دیگر هم ظهور ناگهانی و باورنکردنی داشتند. دنیای مطبوعات از جمله موارد اول بود و آنچه پیرامون انتخابات سال ۱۳۸۸ داد از جمله موارد دوم. با نگاهی کلی به مطبوعات بازآمده پس از دوم خرداد ۱۳۷۶، شاید بتوان گفت که در مجموع مدافعین اصلاحات بودند که عمدتاً به نقد حاکمیت می‌پرداختند. آنها نسبت بین قدرت دولت و حکومت را مورد ارزیابی و سنجش قرار می‌دادند، به محتوای سه قوه، ارتباط بین آن‌ها، نقش هر کدام در کل نظام، جایگاه ولی فقیه، شورای نگهبان و سایر نهادهای انتخابی و انتصابی بذل توجه می‌کردند و چون اتکاء دولت به مفاد قانون اساسی بود، بالاخص اصول قانون اساسی را به دقت مورد توجه قرار می‌دادند. طبعاً آنچه پیر اصلاحات در ابتدای برنامه‌های انتخاباتی خود وعده داده بود و برای ایشان محوریت داشت در اولویت قرار گرفتند، ازجمله: تقدم توسعه سیاسی بر توسعه اقتصادی، در همین راستا طرح مبحث جامعه مدنی، تأکید بر تساهل و تسامح در گفتار و رفتار مراجع و نهادهای قدرت، احیاء اصول مغفول قانون اساسی همچون شوراها و شهر و روستا و قس علی‌هذا، بالطبع سوزهای اصلی مطبوعات اصلاح‌طلب هم همین موضوعات بودند. سواى موضوعات بر شمرده مباحث متنوع روشنفکری و نه لزوماً روشنگرانه - در روزنامه‌ها سر به فلک گذاشته بود که اگر صرفاً سرفصل‌های آن عنوان شوند، تا آلی ماشاءالله ادامه دارند. فضای مطبوعات تا حدودی باز شده بود و هرکس اندیشه‌ای در سر داشت که آن را قابل طرح می‌دانست با حفظ ضوابطی مستند عرضه می‌داشت و چه زیبا! در آن ایام حتی اگر ۲۴ ساعت روزنامه می‌خواندی باز هم ناخوانده‌ها بسیار بود. چه «ایسم»‌ها و مکاتب که مورد نقد و بررسی قرار نمی‌گرفتند، چه کتاب‌ها که معرفی نمی‌شدند، چه عملکردهای تاریخی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی که بازخوانی نمی‌شد، یادآوری این نکته خالی از لطف نخواهد بود که آیت‌الله مصباح یزدی در آن مقطع که توانان اندیشه‌ها برخاسته بود فرمودند: اگر انتقادهایی که به ما می‌شود بخواهیم پاسخ دهیم صدسال زمان می‌خواهیم. تمام این‌ها خوب بود به شرطی که سایر نهادهای دموکراتیک پایه‌های آن رشد می‌کرد و در جامعه جا پا سفت می‌کرد. اما در فضای فارغ از وجود نهادهای دموکراتیک وظیفه مطبوعات تجزیه تحلیل مسائل جامعه است در راستای گسترش نهادهای دموکراتیک و نه صرفاً نقد حاکمیت! جای یادآوری دارد، از بعد از کاندید شدن